ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ'
Ἔδωκας σημείωσιν

Ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, ἄθεϊας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας νὺν δὲ τῶν θαυμάτων, ῥείθροις ἀπελαύνεις, πάθη ποικίλα καὶ πιστοίς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θείᾳ χάριτι, διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἑορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλὸν σὲ κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε, ἐλαίω τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σὲ δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Πελάγει ῥιπτούμενος, καὶ ταὶς σανίσιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σὲ μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτω λογισμῶ, πονηροτάτω φθόνω μαχόμενον, Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν Ἀσωμάτων ὁμότιμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος δ' Ἔδωκας σημείωσιν

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνή, καὶ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, Τὶ τοῦτο Υἱέ μου, τὶ σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Θαλλέλαιον εὐφημεῖν θέμις.
Ποίημα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Τῷ ὁδηγήσαντι
Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτίσι, τοῦ παντουργοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος ἀεί, τοὺς τὴν φωσφόρον σου πάντοτε, ἐπιτελοῦντας πανήγυριν φώτισον, τοῦ μεγαλύνειν σὲ πιστῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Ὀχυρωθεὶς εὐσεβείᾳ, καὶ κρατυνθεὶς χάριτι, τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, γενναιοφρόνως Θαλλέλαιε, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ ἔλυσας τὰ ὀχυρώματα ἐχθροῦ, νίκην ἀράμενος.

Νέος τὸ σῶμα ὑπάρχων ταὶς δὲ φρεσὶ τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, ἀποσεισάμενος σαφῶς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Θεοτοκίον
Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν εὐσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, Χριστιανῶν τὸ διάσωσμα, ἁμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα τοὺς πιστούς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ γ'
Ὁ στερεῶν βροντὴν
Θαυματουργεῖς ἐξαίσια Παμμάκαρ, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως, τοῦ γὰρ τυράννου ἀνηλεῶς, σὲ κολάζειν προθεμένου, αἱ τούτου χεῖρες ὤφθησαν, ξηραὶ καὶ ἀνενέργητοι.

Ἀποσκοπῶν πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, τὸν νίκην σοὶ παρέχοντα, οὐ παρετράπης τῆς ἀληθοῦς Ἀθλητὰ ὁμολογίας, ἀλλ' ἀκλινὴς διέμεινας, ἐκπλήττων καὶ τοὺς ἄφρονας.

Λόγῳ ζωῆς καὶ ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγρησας, καὶ τόν, Ἀστέριον Ἀθλητά, καὶ Θεῷ τῷ εὐεργέτῃ, πανευκλεεὶς παρέστησας, Θαλλέλαιε μάρτυρας.

Θεοτοκίον
Λάμψον μοὶ φῶς Παρθένε μετανοίας, ἐν σκότει γὰρ κατάκειμαι, τῆς ἁμαρτίας φρενοβλαβῶς, καὶ παράσχου μοὶ τὴν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμὸς
«Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῷ σὲ εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
Φωτοειδὴς ἀναδειχθεὶς ἀθλοφόρος, τῆς ἀθεΐας σκοτασμὸν ἀπεκρούσω, καὶ πρὸς ποινὰς καὶ θάνατον ἐχώρησας, ὅθεν διανύσας σου τοὺς γενναίους ἀγῶνας, μέγιστον ἀντέλαβες, κληρουχίαν καὶ δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναῖε ἀθλητά, παρερχομένην, Θαλλελαιε ἔνδοξε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ
Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα τοὺς δούλους σου, κράζοντας καὶ λέγοντας, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις,

Σταυροθεοτοκίον
Τὴ ἐν Σταυρῷ σου Ἰησοῦ ἀνυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, ἡ δὲ Παρθένος ἔκλαιε βοῶσα

μητρικῶς, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων Υἱέ μου, δῆμος ὁ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων, ἐπαπολαύσας, ἄναρχε Θεὲ; Δόξα τῷ θείῳ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἐν θαλάσσῃ ἀπορριφείς, δυνάμει θεία οὐκ ἐβυθίσθης, ἀσεβεῖς δὲ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταὶς θεϊκαίς, Μάρτυς ἀστράπτων φωτοχυσίαις, ἐπεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφερὰν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Ἁγιώτατόν σε ναόν, καὶ οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μάκαρ ἔγνωμεν, ναούς τε καὶ ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα,

Θεοτοκίον

Ἱεροὶ Προφῆται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνουν, ὄρος μέγα καὶ κατάσκιον, Πύλην τε καλοῦντές σε, δι' ἧς Κύριος μόνος Ἁγνὴ διώδευσεν.

Ὠδὴ ε'

Ἀνάτειλόν μοὶ Κύριε

Οἱ πόνοι σου μακάριε, εὐῶδες ὡς θυμίαμα, τῷ Εὐεργέτῃ προσηνέχθησαν, τὴν ἄπονον ἐντεῦθεν, βασιλείαν Ἅγιε, καὶ ζωὴν κεκλήρωσαι, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, ὑπάρχων τῶν τοῦ Πνεύματος, ψυχὰς φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ἀσεβείας, καὶ πρὸς ὕδωρ Ἔνδοξε, τὸ τῆς ἀναπαύσεως, καθωδήγησας σαφῶς.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ἐλαίῳ εὐσεβείας, πάντων ἱλαρύνουσα, τὰς καρδίας πάνσοφε, καὶ τὰ πρόσωπα ἀεί.

Θεοτοκίον

Υἱοὺς φωτὸς ἀπέδειξας, τοὺς σκοτισθέντας πάθεσι, Πατρὸς ἀπαύγασμα κυήσασα, Χριστὸν τὸν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα, διὰ τοῦτο πόθῳ σε, μακαρίζομεν ἀεί.

Ὠδὴ ς'

Ζάλη μὲ λογισμῶν

Φάλαγγας δαιμόνων ἐτροπώσω, συνεργοὺς Θαλλέλαιε, ἁγίους ἔχων Ἀγγέλους, ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου σοφέ, δι' ὧν στεφανηφόρος, ἀναδειχθεὶς δόξης ἔτυχες.

Ἡ φύσις τῶν ἀλόγων ἐπιγνοῦσα, τοῦ Λόγου σὲ Μάρτυρα, ὁρμὴν τὴν ἄλογον φεύγει, καὶ τιμᾷ σὲ ἐν λόγῳ εὐσεβεῖ, ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀγωνιζόμενον ἔνδοξε.

Μέγιστα ἐπὶ σοὶ θαύματα βλέπων, ὄχλος ὁ παράνομος, τελούμενα παραδόξως, καταβάλλεται νεύσει θεϊκή, Θαλλέλαιε καὶ φέγγος, θεογνωσίας εἴσδέχεται

Θεοτοκίον

Ἔλυσας τῶν δεσμῶν με τῆς ἁμαρτίας, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν λύσαντα τὰ τοῦ Ἅδου Θεοτόκε, βασίλεια Ἁγνή, καὶ πάντας συνδεσμοῦντα πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπίγνωσιν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ζάλη μὲ λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, ἀμέτρων ἁμαρτημάτων, ἀλλὰ σὺ Κυβερνήτα ἀγαθέ, προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφήτην, καὶ σῶσόν με».

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεις καὶ ὁπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας, διὰ τοῦτο τὴν σεπτήν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὲ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι

- Ἀκέστορι τμηθέντι τῷ Θαλλελαίῳ.
- Θεὸς βοτάνην πρὸς λύσιν πέμπει πάθους.
- Εἰκοστῇ Θαλλέλαιος τὴν κεφαλὴν ἀπεκάρθη.

Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀσηλά, ὅστις ἐν ποταμῷ ῥιφείς, τελειοῦται.

Οἱ τρεῖς ὅσιοι καὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν Νικήτας, Ἰωάννης καί, Ἰωσήφ, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Χίῳ Ἱερὰς καὶ βασιλικῆς Νέας Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειουνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἀνακομιδὴ καὶ μετακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Θαλάσσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Μᾶρκος ὁ ἐρημίτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς

Ἵστατο μέσον τῆς φλογός, τῶν πειρασμῶν ὡς οἱ Παῖδες, τὴν θείαν δρόσον ἐξ ὕψους Ἔνδοξε, δεχόμενος σαφῶς, καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξολογῶν.

Νέος ὡς ἄλλος Δανιήλ, μέσον λεόντων ἐβλήθης, τῆς τούτων βλάβης οὐδόλως χάριτι, τῇ θεία μετασχών, μάρτυς ἀθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Θαυματουργίαις τοὺς πιστούς, νόσων παντοίων λυτροῦσαι, τὰς τῶν δαιμόνων ἐλαύνων φάλαγγας, καὶ λύων πειρασμῶν, ταὶς σαὶς ἱκεσίαις Μαρτύρων καλλονή.

Θεοτοκίον

Εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, θεοχαρίτωτε Κόρη, σὲ δυσωποῦμεν θερμῶς, ἀνάστηθι καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, πειρασμῶν αἰωνίων καὶ πάσης ἀπειλῆς.

Ὠδὴ η'

Ἐν φλογὶ πυρὸς

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν, καὶ βουλὴν καὶ ἰσχὺν Ἔνδοξε, Τριάδος θείας καταγγέλλων εὐσεβῶς, πολύθεον ἐμφρόνως, καθεῖλες βλασφημίαν, καὶ πόνους ὑπομεῖνας πολλούς, μεγάλως ἐδοξάσθης.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον, τῷ τυθέντι ἀμνῷ ἅγιον, σὺ προσηνέχθης τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, καὶ ἔκτεινας τὸν ὄφιν, τὸν πρὶν ἐν Παραδείσῳ, παρακοῆς θανάτω Ἀδάμ, καὶ Εὔαν ἀνελόντα.

Συγχορεύουσι τῇ μνήμη σου, τοὶς πιστοὶς ἀθληται Ὅσιοι, Ἀγγέλων δῆμοι, Ἀποστόλων Προφητῶν, μεθῶν τὰς οὐρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, πρεσβεύων ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον

Ἱλασμὸν τῶν ἐπταισμένων μοί, Παναγία ἁγνὴ αἴτησαι, καὶ δὸς μοὶ χεῖρα ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, δεινῶς χειμαζομένω, ἵνα σὲ μακαρίζω, καὶ πιστῶς κηρύττω τήν σήν, βεβαίαν προστασίαν.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν φλογὶ πυρὸς παρίστανταί σοί, Χερουβὶμ Σεραφὶμ Κύριε, καὶ πᾶσα κτίσις ὕμνον ᾄδει σοιτερπνόν, Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον δημιουργόν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Παρθενομάρτυς πολύαθλος

Ὡς καθαιρέτην τῆς πλάνης σε, ὡς θεῖον ναὸν τοῦ θείου Πνεύματος, σήμερον ἀνευφημοῦμεν Σοφέ, τοὺς μακαρίους σου πόνους, τὰ τίμια στίγματα, καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων ἀσπαζόμενοι.

Σαρκὸς ἡμῶν τὰ νοσήματα, ψυχῆς τε τὰ δυσίατα τραύματα, ἴασαι τῶν ἰαμάτων χάριν πλουτήσας, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς αἰωνίου ῥυσθῆναι κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε, δυσώπει τὸν φιλάνθρωπον.

Ἡ γῆ χυθέν σου τὸ αἷμα, ἐδέξατο τὸ τίμιον Θαλλέλαιε, καὶ γέγονε πηγὴ ἰάσεων, ἐν ᾗ προστρέχοντες πιστοί, τῶν δεινῶν λυτροῦνται, Χριστὸν μεγαλύνοντες, καὶ συμφώνως σὲ τιμῶντες μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον

Φωτὸς δοχεῖον γεγένησαι Παρθένε, καὶ θρόνος τοῦ Παντάνακτος ἄχραντε, ἓν ᾧ καθίσας τοῦ παλαιοῦ, πτώματος ἤγειρεν ἡμᾶς, καὶ τὴ συνεδρία τὴ θεία ἐτίμησε, τούς ἐν πίστει καὶ πόθω σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Παρθενομάρτυς πολύαθλος, Παρθένον Μητέρα πολυΰμνητον, σήμερον ἐν τῷ αὐτῆς νυμφῶνι, ἐπιδημοῦσαν ξεναγεῖ, νυμφοστόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, εὐσεβῶς τήν Βασιλίδα μεγαλύνοντες».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.